

Gospel Riders

-moottoripyöräkerho ry

42. vuosikerta

Jäsenlehti 2/2022

www.gospelriders.fi

Pääkirjoitus

Jukka Parkkinen

Niin paljon hyvää

Televisio on auki. Ohjelma on suora lähetyks Suomen Nato-hakemuksen jättämisestä.

Viikonloppuna olin oman armeija-aikani ikäluokan kokoontumisessa. Olemme tavanneet joka vuosi yli neljäkymmenen vuoden ajan. Toverillisuus ja yhteenkuuluvuus ovat saaneet meidät tulemaan yhteen. Viime vuosina myös puoliset ovat päässeet mukaan. Olemme aina olleet kiitollisia itsenäisyydestä. Minulle motoristina tapaamiset ovat merkinneet kosketusta ystäviin ja suomalaisuuteen.

Tapaaminen oli Puumalassa. Matkalla oli ylä- ja alamäkiä. Minua puhuttelevat suuresti Suomen metsät ja pellot. Vaikeina vuosina sitkeä porukka raivasi asutusta kaikkialle maahan. Maanviljely on ollut pientilallisten uurastuksen tulosta. Meillä on peltoja, järviä ja metsiä.

Tänäkin vuonna voimme olla kiitollisia heille, jotka ovat luoneet pohjan hyvälle kotimaiselle ruoalle. Ilman ruokaa ja juo-

maa on vaikea elää. Voimme olla omavaraisia. Maailmanrauhan järkkyminen muistuttaa, kuinka tärkeää on, että sitkeät ja määrätietoiset viljelijät tarjoavat meille hyvää ja turvallista ruokaa.

Ymmärrämme, että kaikki on Jumalan luomaa. Me suomalaiset olemme saaneet hyvän maan ja neljä erilaista vuodenaikaa. Luonto tarjoaa meille puhdasta ruokaa ja raikasta vettä. Motoristeina saamme nähdä retkillämme tuon kaiken, hyvänä mausteena luonnossa aistittavat tuoksut. Motoristeina nautimme usein pikkuteiden tunnelmista. Osaamme kiittää Luoja tästä kaikesta. Voimme kiittää ystävästä, hyvistä harrastuksista ja isänmaasta. Aterialle käydessä kiitämme Jumalaa ruoasta ja juomasta. Kun heräämme, kiitämme uudesta armon päivästä. Kun ilta koittaa, voimme ristiä kädet perinteisen rukouksen hengessä, kukin omin sanoin. ”Levolle lasken, Luo-jani, armias ole suojani. Jos en vuoteeltani nousisi, taivaaseen ota tykösi.”

Kun maailma myllertää, on vaikea ymmärtää sen tuomaa epäoikeudenmukaisuutta. Rukoilemme itsellemme ja maailmalle rauhaa. Toivomme hyvän voittavan pahan. Jeesuskin sai kokea epäoikeutta. Hänet tuomitiin syyttömänä.

Kerhomme rukousajo Suomen itärajaa pitkin kertoo uskosta ja toivosta. Olemme onnekkaita, kun saamme tuntea Jumalan hänen Pyhän Henkensä kautta. Omistamme aarteita, joka on taivaassa ja sydämissämme.

Palvelemme Jumalaa monin tavoin. Jumala haluaa kiittää sinua, että olet vähässä uskollinen. Alueillamme on ollut jo tänä kesänä lukuisia motoristikirkkoja. Tässä lehdessä mainitaan joitakin. Messut ovat hyvää evankeliumia. Kiitos kaikille. Olette huippuporukkaa.

Jukka Parkkinen

Gospel Riders

ISSN 1235-3477

Jäsenlehti

Päätoimittaja:

Jukka Parkkinen

044 045 1001

soittaa@gmail.com

Kansikuva: Jari Peurala, Kevätkokouksen pyöriä

Karmel kodin pihalla

Mainosmyynti: Euroll Oy/Reijo Ruotsalainen,
0400-562 088 reijo.ruotsalainen@gmail.com

Julkaisija: Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

Painopaikka: Ab Forsberg-Rahkola Oy, Pietarsaari

Seuraava kerholehti ilmestyy syyskuussa 2022. Aineistopäivä on 15.8. 2022. Aineistot on toimitettava PeeTeelle osoitteella peete.juntumaa@gospelriders.fi.

Puheenjohtajan palsta

Mika Saarinen

Parin rajoitteisen vuoden jälkeen elämme taas normaalimpaa ajokautta. Tapahtumia järjestetään eri puolilla maata, ja ulkomaillekin pääsee matkustamaan. Monissa seurakunnissa ja järjestöissä aktiivisuus näyttää palautuvan hitaasti, mutta meillä motoristeilla vuodenaikojen vaihtelu rohkaisee toimintaan heti nyt kesällä, parhaiden ajokelien vallitessa. Niinpä olemme jo järjestäneet monia tapahtumia, kuten esimerkiksi ajokoulutuksia, motoristikirkkoja ja kiertueita. Monia kokoon-tumisia on vielä edessä!

Ajatus tämän kesän kiertueesta, Itärajan rukousajosta, syntyi spontaanisti vasta maaliskuun puolivälissä. Ajo haluttiin kuitenkin saada liikkeelle heti kesän alussa, joten järjestelyille oli poikkeuksellisen vähän aikaa. Tulipa testattua, että isokin kerho voi tarvittaessa olla ketterä liikkeissään. Ensi kesän evankeliumikiertueita päästään toivottavasti suunnittelemaan vähän pidemmällä valmisteluajalla.

Kevätkokouksessa Karmel-kodilla käytiin läpi viime vuoden toimintaa. Totesimme kiitollisina, että rajoituksista ja joidenkin tapahtumien peruuntumisesta huolimatta kerholla oli ollut aktiivinen vuosi.

Kokouksen virallisen osuuden jälkeen keskustelimme tämän kesän tapahtumista. Kerroin myös, että syksyn puheenjohtajavalinnassa en enää asetu ehdolle. Onhan tämä minulle yhteensä jo kahdeksas vuosi puheenjohtajana (2009 – 2010 ja 2017 – 2022), ja sitä ennen olin ollut varapuheenjohtajana. Jokaisella johtajalla on omat vahvuutensa ja heikommat alueensa. Kun puheenjohtaja väistyy

ja uusi astuu remmiin, kerhon vahvuuksia ja hyviä käytäntöjä voidaan säilyttää ja vahvistaa edelleen, ja aiemmin heikommalle jääneitä alueita voidaan tukea ja korjata. Näin kerho kehittyy tasapainoisesti. Nyt on vielä aikaa mieltä ja ennen kaikkea rukoilla, jotta syyskokouksessa olisi hyviä ehdokkaita, joista valita. Vaalitoimikunnalle voi kertoa ehdotuksia uudeksi puheenjohtajaksi ja hallituksen jäseniksi, ja samalla on hyvä kertoa tieto, onko kyseinen ehdokas käytettävissä.

Odotan ilolla, mitä hyvää Taivaan Isä on meille suunnitellut tulevaisuuden varalle. Hyvää kesää, ja nähdään kerhon tapahtumissa!

Mika

Kuva: Marko Viili

Sisällysluettelo

- 2 Pääkirjoitus
- 3 - Puheenjohtajan palsta
- Sisällysluettelo
- Tapahtumakalenteri
- 4 Motoristin huolto-päivät Karmel-kodilla
- 5 Kerhon kevätkokous
- 6 Motoristikirkko Varkaudessa
- 7 Motoristimessu kosken partaalla
- 8 Kerimäen motoristikirkko
- 9 Jyväskylän moottoripyöränäyttely
- 10 Videoiden takaa, osa 3/3
- 11 Minä ja moottoripyöräni
- 12 40. Liedon Drive in -motoristikirkko
- 13 Rukousajo
- 14 Ylikiimingin motoristikirkko
- 15 - Pastorin palsta - Syyskokouskutsu
- 16 Alueosastot ja yhteystiedot

Tapahtumakalenteri 2022

Gospel Riders -tapahtumia:

- 8.-10.7.** MOJ meeting, Teisko, Tampere
- 10.-18.7.** Gospel Riders Enduro Tour 2022
- 30.7.** Kaarreaajoharjoittelu, Ahvenisto, Hämeenlinna
- 3.-4.9.** Naisten Pystymettä Mukavuuskin, Isohiekka, Keuruu
- 17.-18.9.** Syyskokousviikonloppu, Mutanen, Korpilahti

Muita tapahtumia:

- 1.-3.7.** Imatranajo
- 4.-7.8.** EMC Rally, Kasterlee, Belgia

Motoristikirkkoja:

<https://www.gospelriders.fi/motoristikirkkoja/>

Taivaan Isän huollossa

Motoristin huoltopäivät pidettiin Karmelkodilla Hämeenkyrössä maaliskuussa

Saimme jälleen motoristeina kokoontua rakentamaan Jumalan Sanan ja Pyhän Hengen ilmapiirissä. Edellisestä kokoontumisista oli kulunut jo tovi, mutta, kuten sanonta kuuluu, hyvää kannattaa odottaa.

Perjantai-iltana kuului iloinen puheensorina, kun tupa täyttyi ruokailijoista. Iso kiitos Karmelin keittiöväelle maukkaista eväistä ja rakkaudellisesta palvelusta. On ilo olla siunaamassa myös Israelia tämän leiripaikan kautta.

Motoristeja oli paikalla yli kolmekymmentä. Tutustuimme myös uusiin kerholaisiin. Musisoinnista ja yhteislaulusta vastasi The Finn Eagles & Co. Runoja lausuivat Anja Syrjä ja Tauno "Taitava" Salonen. Huoltopäivien avoimessa, kunnioittavassa ja rakkaudellisessa ilmapiirissä jokainen sai kertoa tuntemuksistaan. Jokainen sai palvella omilla lahjoillaan ja rakentaa yhteyttä.

Lauantaina motoristipastori PeeTee Juntumaa avasi Raamatun saloja, jotka koskettivat. Illalla saimme kokea musiikin ja Sanan ruokaa sekä yhteyttä ehtoollispöydässä. Loppuillasta saunailta rentoutti sopivasti.

Sunnuntaina maukkaan aamupalan jälkeen ylistysmusiikki avasi tunteja. Palautekeskustelu tapahtui inspiroivassa hengessä runouden, musiikin, kokemusten jakamisen ja rukouspalvelun merkeissä.

Huoltopäivien ilmapiiri oli kokonaisuudessaan rakentava ja vapaa.

Osanottajien kokemuksia

Kirsti ja Pentti Puputti, millä mielellä odotitte huoltopäiviä?

Kirsti:

– Vähän jännittyneellä mielellä, että millainen porukka on tällä kertaa koolla, ja odottavalla mielellä kuulemaan ystävien kuulumisia.

Pentti:

– Sekä paikkaa että GR-porukka tuntien: odottavalla

mielellä, että onko tullut uusia jäseniä vuoden ensimmäiseen kokoontumiseen.

Vastasiko viikonloppu odotuksianne?

– Kyllä vastasi ja jopa ylittikin. Oli mukavan väljä aikataulu, niin että jäi omaakin aikaa.

Mitä olisi voinut tehdä toisin vai olitteko tyytyväisiä?

– Olimme tyytyväisiä.

Anja Syrjä, millä mielellä odotit huoltopäiviä?

– Odotin tuttujen ja vähän vieraampienkin ystävien tapaamista iloiten. Vähän niin kuin lapsi joulua. Unohtamatta raamattuhetkiä ja opetusta sekä Jumalan kohtaamista niissä.

Vastasiko viikonloppu odotuksiasi?

– Odotukset jopa ylittivät niin, että vieläkin päivien

anti siunaa ja siellä jaetuissa eväissä riittää maiskuteltavaa.

Mitä olisi voinut tehdä toisin vai olitteko tyytyväinen?

– Ohjelma oli kaikin puolin antoisa. Ei liian täyteen ahdettu. Vapaamuotoiselle ja kamiselle ja keskusteluille oli aikaa. Ainoa täyteen ahdettu oli vatsa — omasta syystä. Erityiskiitokset henkilökunnalle huippuhuivasta ruoasta.

PeeTee Juntumaa, millä mielellä odotit huoltopäiviä?

– Ehkä hieman tavallista suuremmalla ilolla ja mielenkiinnolla, koska viime aikoina ei ole voitu kovin paljon koontua isommilla porukoilla.

Vastasi jälleen huoltopäivien raamatunopetuksesta. Mitä aiheesi koski?

– Opetin Vanhan testamentin Joosefista kertomalla hänen elämäntarinaansa. Joosef on Vanhan testamentin merkittävimpiä Jeesuksen esikuvia.

Herättikö aiheesi keskustelua ja kiinnostusta?

– Huomasin, että minua kuunneltiin aktiivisesti. Aihe kirjoitti myös keskusteluja sekä raamattutuntien väliajalla että myöhemmin.

Pike Saarinen, millä mielellä odotit huoltopäiviä?

– Päivien lähestyessä alkoi sisälläni viritä ilo siitä, että pääsen tapaamaan ystäviä ihan nenäkkäin. Yhdessäolo ja

yhteyden kokeminen sisarina ja veljinä on vaan niin mukava. Toki odotin myös hengelistä antia Sanan ja rukouksen kautta. Tietysti myös se, että pääsee koko viikonlopun ajan valmiiseen ruokapöytään, on aina plussaa ja odotuksen arvoista.

Pidit koskettavan alustuksen lauantaiamuna. Mitä aihe koski?

– Puhuin siitä, miten meidän sydämemme tila on piilossa ihmisten katseilta, samoin ajatuksemme. Päältäpäin voimme näyttää hurskailta (oikeamielisiltä) ja kauniilta, mutta sisältä voimme olla joltain aivan muuta. Matteus 23:23–28 ja Markus 7:20–23 puhuvat tästä. Pääajatus oli Sananlaskut 4:23: "Yli kaiken varottavan varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee."

Herättikö aihe keskustelua ja mietteitä?

– En tarkemmin muista, herättikö keskustelua, saattoi ol-lakin. Heti minun jälkeeni PeeTee piti raamattutunnin. Hän sanoi sitä aloittaessaan: "Nyt jatketaan siitä, mitä Pike mainitsi oman osuutensa lopussa, eli mitä käytännössä on Hengessä vaeltaminen".

Teksti Annika Tuomivaara
Kuvat PeeTee Juntumaa

Ystävän sydän Anja Syrjä

Ystävän käsi on lämmin ja hänen hymynsä virvoittaa. Ystävän halaus hoitaa ja monta haavaa parantaa.

Ystävän katse on portti ja ikkuna taivaaseen. Hänen silmiensä kautta näen lohdun lähteeseen.

Ystävän sydän on auki kuin ovi huoneeseen, jonne saa murheensa jättää, että jaksaisi huomiseen.

Ystävän rukous kantaa läpi laaksojen pimeiden. Aina, kun ystävän kohtaan, hänestä suu-
restä iloitsen.

Karmel-kodilla 21.5.2022

Gospel Riders -kerhon kevätkokous

Päätin lähteä lähes kahden ja puolen vuoden koronakuplailun jälkeen tapaamaan GR-ystäviä Karmel-kodilla järjestettävään kevätkokoukseen. Ilma lauantaiaamuna oli aurinkoinen, tosin tuuli oli viileä. Vaatteita mutama kerros päälle, pyörän selkään ja matkalle. En ollut ajanut juurikaan viime syksyn jälkeen, joten vähän sekini jännitti. Pyysin Isältä varjelusta matkalle, niin oli sitten turvallista ajella.

Kun saavuin, Karmel-kodin pihalla oli jo paljon pyöriä parkissa. Osa oli varmaan tullut jo edellisenä iltana. Kokouksessa paikalla oli 31 jäsentä. Paljon oli tuttuja kasvoja, mutta joitakin en ollut ennen tavannut. Ilauduin suuresti rakkaan ystäväni tapaamisesta yli kahden vuoden jälkeen.

Hyvän Paimenen huomassa

Päivä aloitettiin motoristikirkolla. Pastori Arto Koivukoski puhui saarnassaan syvästi ajasta, jossa elämme. Pahuus on lisääntynyt, sitä on kaikkialla ja se yrittää tunkeutua uskoviinkin elämään mitä ovelimmilla tavoilla. Arto muistutti myös, että Jumala on hyvä ja hän hallitsee kaikkea. Meidän ei tarvitse pelätä sitä, mitä nyt tapahtuu, Juma-

Kokousväki kuuli motoristipastori Arto Koivukosken saarnaavan Hyvästä Paimenesta, joka hallitsee yli kaiken.

la on kaiken yläpuolella, eikä mitään tapahdu hänen sallimattaan. Hän kehotti myös elämään lähellä Jumalaa, jolloin saamme tyydytyksen elämäämme, eikä sitä tarvitse etsiä maailmasta. Arto kävi myös läpi Psalmia 23 ja selitti, mitä se tänä päivänä tarkoittaa elämässämme. On lohdullista tietää, että Jeesus on se Hyvä Paimen, joka johdattaa elämäämme. Saamme kuunnella Hänen ääntään myös pimeiden laaksojen aikoina.

Saimme kuulla myös upeaa ylistystä kolmihenkiseltä

bändiltä, Suvi ja Mika Ylipää & Virpi. Lopuksi vietimme ehtoollisjuhlaa Jumalan kunniaksi.

Vuosikokous

Kirkonmenojen jälkeen saimme nauttia Karmel-kodin Ullan ihania ruokia ja vaihtaa kuulumisia tuttuun kanssa.

Kevätkokousta johti vanalla otteella puheenjohtaja Mika Saarinen, ja sihteerinä toimi Juha Endén. Asiat käytiin esityslistan mukaisesti järjestyksessä. Kiukaisen Pertti esitteli tilinpäätökseen liittyvät asiat tyhjentävästi.

Vaalitoimikuntaan valittiin erivaroisten tilalle kaksi uutta jäsentä, Alpo Toivola ja Risto Joutsiniemi.

Kokouksen päätyttyä oli vapaamuotoista keskustelua ja kahvittelua. Itse en jäänyt enää illanviettoon, vaan hyvästelin ystäväni ja lähdin kotimatalle.

Toivotan kaikille Gospel Riders -kerholaisille siunausta tähän kesään sekä varjelusta tien päällä.

Teksti Kirsi Vahe
Kuvat Jouko Virta
Jari Peurala

Viime vuoden talousluvut esitti varmaan tyylinsä kerhon taloudenhoitaja Pertti "Jawa" Kiukainen.

Helatorstaina

Motoristikirkko Varkaudessa

Matkalla Varkauden motoristikirkkoon verestin muistoja kesältä 1975. Ajelin silloin muutamia kertoja Jäppilän kautta Varkauteen ja takaisin, alla Honda CB 350 Four. Silloin, vuosikymmeniä sitten, mieleni oli musta kuin pikipaikkaus, mutta Jumalan myllyt jauhoivat ja esirukoilijat olivat hereillä: samana syksynä löysin henkilökohtaisen uskon Jeesukseen. Jäppilän reitin maisemissa oli paljon tuttua, mutta mieleni maisemassa soivat nyt täysin erilaiset sävelet.

Taitaa tulla aika pieni tapahtuma, tuumasin, kun kaarsin Varkauden helluntai-seurakunnan takapihan parkkiin. Siellä ei ollut vielä yhtään moottoripyörää, vain yksi erikoinen, mopon kokoinen ja näköinen ”Indian”, tankkitekstin mukaan The flying finndian. En ehtinyt edes parkkiin asti, kun piti jo avata kypärän maski ja vaihtaa muutama ajatus omaperäisen pelin rakentajan ja omistajan Pekan kanssa. Kun pääsin tarkastelemaan mopoa tarkemmin, tuli mieleen lähinnä Pelle Peloton, sanan myönteisimmässä mahdollisessa merkityksessä. Kaikki on tosiaan mahdollista!

Alkoihan se pörinä käydä. Muitakin pyöriä tuli pikku hiljaa. Ei ruuhkaksi asti, mutta kiva rivistö kuitenkin. Kaikkiaan tapahtuma kokosi väkeä yllättävän paljon, kun ottaa huomioon, että se oli ensimmäinen laatuaan Varkaudessa.

Musiikkia, puheenvuoroja, Sanaa ja ystäviä sekä lopuksi purtavaa — ja hyvää säätä; siinä onnistuneen motoristikirkon ainekset. Oli mukava huomata, että ihmisillä ei ole kiire pois. Tilaisuuden puuhanaan Eija Jääskeläinen luotsasi päivän sujuvasti alusta maaliin.

PeeTee Juntumaa

Tästä ei tyyli enää parane! Pekan ajovaruusteet sointuvat hyvin yhteen omatekoisen ”Indianin” kanssa.

Varkauden motoristikirkko oli lämminhenkinen, samoin tunnelma pihalla nokipannukirkkokahvien merkeissä.

Kommentteja

Eija Jääskeläinen, Varkaus

– Rukoilin paikalle kymmentä pyörää, mutta taisi tulla yksitoista. Tilaisuus oli lämminhenkinen, leppoisa ja antoisa, ”jokkaiselle jottain”. Saarnasta jäi mieleen, ettei pidä katsoa menneeseen vaan sinne, minne olemme menossa. Jeesus tulee takaisin. Meillä on toivo, joka kantaa.

– Sain palautetta tilaisuudesta muun muassa: ”Hieno kokous, evankeliumi raikasta ja kirkasta.” ”Tehdään tästä jokavuotinen perinne.” ”Olipa hyvä tilaisuus”. ”Puhuja oli rento ja puheen sisältö hyvä.” Kukaan ei moittinut.

– Oli mukavaa, kun kenelläkään ei näyttänyt olevan kiire. Nokipannukahvi maistui ja kaikilla näytti olevan hyvä mieli. Olen kiitollinen, että saan olla armosta pelastettu Jeesuksen ristin työn kautta, kuulua tällaiseen hienoon porukkaan ja kuulla sanoja elävän Jumalan sydämelä.

Heikki ja Kati Hämäläinen, Mikkeli

– Perinteinen helatorstain motoristikirkko Ristiinassa oli peruttu, mutta on-

neksi pääsimme mukaan Varkauteen. Tilaisuudessa oli mukava laulaa ylistyslauluja. Todistukset olivat puhuttelevia ja antoivat konkreettista ajateltavaa: tunnustanko Isän ihmisten edessä ja luotanko häneen silloin, kun inhimillisiä apuja ei löydy.

– PeeTee puhui Kristuksen taivaaseenastumisesta. Opetuslapset eivät voineet jäädä tuijottelemaan taivaalle hänen peräänsä. Ennen luvattua Kristuksen paluuta on jokaisella vielä puuhaa, siksi olemme täällä. Lopuksi PeeTee toi hienosti esiin päämäärämme: on varmaa, että Jeesus palaa samalla tavalla kuin lähti, vaikka emme tiedä milloin. Toivottavasti olemme silloin valmiina!

– Oli mukava tavata tuttuja ja ajella keväisessä kelissä. Nähdään taas seuraavassa mutkassa!

Juha ja Heli Kylmänen, Varkaus

– Olisi ollut hyvä, jos ohjelmassa olisi ollut myös ehtoollinen.

– Näin takapenkiltä kuultuna: lauluryhmä lauloi reippaasti, kiva oli kuunnella.

– Nokipannukaffet ja hyvä seura kruunasivat kaiken. Kiitos Eijalle!

Isoja ja muutenkin näyttäviä pyöriä oli rivissä useita, mutta mikään ei kerännyt sellaista huomiota kuin The flying Finndian.

Imatralla

Motoristimessu kosken partaalla

Erilaiset jumalanpalvelukset kokoavat ihmisiä. Motoristikirkot ovat mielestäni yksi parhaita kokoontumisia. Sanoma Vapahtajasta tulee lähelle arkean mukavan harrastuksen kautta. Jumala vetää ihmisiä puoleensa ja koskettaa jokaista jossakin elämänvaiheessa. Tämän teeman kiteytti pastori Ville Kajan saarnassaan Imatrankosken partaalla pidetyssä motoristimessussa.

– Jumala haluaa olla kanssamme, hän kutsuu. Kutsu pitää myös vastaanottaa, jotta matka voi jatkua yhdessä. Kun sinua kutsutaan, ota kutsu vastaan.

Musiikki on tärkeä elementti elämällä. Kun taivasmusiikki tulee lähelle kuulijaa, se voi olla hyvin osuvaa. Messun musiikista vastasi kanttori Johannes Vesterinen ja ISRK-Light Orchestra. Se oli taitavaa countrya, rock ja bluegrass-sovitettuja virsiä ja hengellisiä kappaletta.

Saarna päättyi motoristin psalmiin ja rukoukseen.

Jukka Parkkinen

Musiikista vastasi Imatran seurakunnan ISRK-Light Orchestra.

Maketta Nokelainen lähti miehensä kanssa Imatralla Ruotsinpyhtäältä. Matkaa tuli 180 kilometriä yhteen suuntaan.

– Oli mukavaa tulla kyydissä ja nähdä paljon hymyileviä motoristeja. Ensi vuonna voisi tulla uudestaan ja ajaa itse omalla pyörällä, Marketta toteaa..

Kari Seitoja kiitti messua lämminhenkiseksi. Tuttuja motoristeja on mukava nähdä. Kari vasemmalla Tiinan vieressä. Aki Nokelainen keskellä. Oikealla yksi perustajajäsenistä Anna Maija Parkkinen, vieressään Jukka Parkkinen.

Imatran motoristimessu kokosi kauniina lauantaina 7.5. toista sataa motoristia kävelykadun esiintymislavan edustalle.

Karjalan porukan retki 14.5.2022

Kerimäen motoristikirkko

Perinteet syntyvät, kun niitä synnytetään. Gospel-rider Suvi Savonlinnasta sai idean, joka muuttui hiljalleen perinteiseksi motoristikirkoksi toukokuisena lauantaina Kerimäen puukirkon pihalla. Pastorin pestiä hoiti aluekappalainen Toivo Loikkanen. Kanttori Minna Raassina vastasi juohevista sävelistä.

Paikalle oli saapunut useampi kymmenen motoristia lähialueilta, Imatraa myöten. Sää oli kuin tilauksesta juuri sopivan aurinkoinen ja leppeästi tuulahteleva. Varsinainen motoristin kirkkoretikeli.

Pohjois-Karjalan porukan kanssa oli sovittu kokoontuminen Honkavaaran Gulfille, josta matka suuntautuisi Puhoksen maisemareitin kautta Kerimäelle. Aluksi näytti, että olisimme vaimoni kanssa kahden, mutta jätskiä muustellessa pihaan kurvasivat Reijo ja Lassi. Matka saattoi

alkaa.

Vetoketjuno muodostui nopeasti, ja matka taittui totuttuun tapaan.

Motoristihenkeä kaikessa

Kerimäellä ajoimme vanhastaan parkkiin Kahvila Kaivopirtin pihaan, jossa istui jo useampi motoristi kypäräkahvilla. Kerimäen 175-vuotias kirkko on aivan vieressä. Siitä porukka ajoi pienen maatiedustelun jälkeen varsinaiselle tapahtumapaikalle mäkeä ylös. Tunnelmaa hieman tummensi viesti motoristin menehtymisestä Sysmässä edellisena päivänä, samoin savonlinnalaisten letkassa tapahtunut ojaanajo. Vahingot jäivät onneksi vähäisiksi.

Toivo Loikkanen aloitti serviisin tutulla tavalla ja veti Minna Raassinan kanssa motoristikirkon maaliin. Toivo itse ajaa skootterilla, mutta

Aluekappalainen Toivo Loikkanen johti motoristikirkon.

eiköhän lasketa se tässä yhteydessä hyveeksi eikä haitaksi.

Kirkonmenojen jälkeen oli aikaa jutustella ja napostella Kaivopirtin grillin kunkin makuun passaavia eväitä. Annotukset ovat kooltaan luokkaa ”meiltä ei lähdetä nälkäisinä etiäpäin”. Kannattaa harkita, ottaako hampurilaistaan ateriana. Alkaa ajopuku ahdistaa jo lautasta katsoessa.

Myönteisiä kommentteja

– Viisi vuotta sitten aloin puuhata tällaista, kun meilläpäin ei ollut mitään vastaavaa. Näissä puitteissa ollaan nyt kolmatta kertaa yhdessä. Koronan vuoksi ei voitu kahdena vuonna kokoontua. Tärkeää oli saada rauhaa ja siunausta tulevaan ajokauteen, Suvi jutteli.

– Aluevastaava kun muistutteli, niin päätin karata puuhommista ja lähteä kevään

ensimmäiselle pidemmälle ajolenkille. Täytyy sanoa, että tuli sieluun rauha ja ilon kyyneliä silmänurkkiin, Reijo jatkoi.

Lassi oli ensimmäistä kertaa motoristikirkossa ja liikkeellä uudella 1400-kuutioisella Intruderillaan. Se tuli ison A:n myötä Yamaha V-rago 535:n tilalle. Lassi lähti muitten mukana katsomaan, millainen on motoristikirkko. Kokemus oli mieluisa ja vastasi ennako-odotuksia.

Paluumatkalla ajeli mukana Antsa Savonlinnan Prismalle asti. Parkkipaikalla nappattiin nopea potretti ennen kuin kukin kääntyi kotireiteilleen. Pohjoiskarjalaiset kääntyivät Enonkosken suuntaan. Kyllä oli messevää kurvailla pienempää kantatiestä kohti Ylämyllyn Shellin kahvipannun tuoksua!

Timo Sund

Kerimäelle kokoontui hyvänlainen joukko motoristeja aloittelemaan kautta.

”Lassin kanssa samaan kuvaan työntyi joku mäntyharjulainen pipopää, mutta ei iletty työntää miestä pois, kun lehtijuttuun otettiin kuvia.” Vakavammin puhuen: Lassin vieressä kerhon perustajajäsen Jorma Kuitunen.

Pohjoiskarjalaiset kotimatalla Savonlinnan huudeilla.

Gospel Riders mukana

Jyväskylän moottoripyöränäyttely

Jyväskylän Moottoriklubi ry. järjesti kahden vuoden tauon jälkeen moottoripyöränäyttelyn Jyväskylän Hippshallissa 9.–10.4.2022. Esillä olivat kauden pyöräutuudet. Ajovarusteita ja tarvikkeita oli myynnissä. Lisäksi paikalla oli autokouluja, vakuutusyhtiöitä, kerhoja ja muita tahoja esittelemässä moottoripyöräilyyn liittyvää toimintaa.

Ajovarusteita esiteltiin muotinäytöksissä järjestävän kerhon voimin. Ajonäytöksissä taitavat stunt-kuljettajat Turusta ja Äänekoskelta näyttivät osaamistaan Hippshallin pihassa.

Uutuutena näyttelyssä oli käytettyjen varusteiden kirppis, jonne kuka tahansa saattoi tuoda varusteita ja tarvikkeita myytäväksi. Kirppis osoittautui suosituksi ja tavara laadukkaaksi, joten kauppa kävi vilkkaana aamusta alkaen.

Näyttelyhallin lavalla käytiin paneelikeskustelu nuorten liikenneturvallisuudesta.

Laidasta laitaan

Esillä oli myös paljon yksityishenkilöiden tuomia moottoripyöriä ja mopoja. Huomiota herätti näyttävä rivistö nuorten rakentamia supermoto-pyöriä. Niiden joukosta löytyi myös yleisön suosikkipyörä.

Japsistarat-kerho oli tuonut paikalle näyttävän kokoelman vanhoja TT/RR-kiilppäpyöriä, joilla kaikilla oli ajettu legendaarisia kilpailuja. Itse legendat, pyörien kuljettajat, olivat myös paikalla, ja tarinaa riitti.

Japsistarat toivat näyttelyyn sekä vanhoja TT/RR-pyöriä että rakenneltuja legendoja!

Gospel Riders Jyväskylällä on vuosikymmenien kokemus näyttelyosaston pidosta, ja intoa riittää.

Myös kahdella kristillisellä kerholla, CMA:lla ja Gospel Ridersilla oli omat näyttelyosastot. Gospel Riders -osaston iloiset talkoolaiset olivat valmiina vastaanottamaan osastolle tulijoita. Meillä on ollut tapana tarjota kahvit osastolla pistäytyville. Kahvitellun lomassa on luontevaa keskustella myös muista asioista, kuten kerhon toiminnasta lähialueilla ja motoristikirkoista. Lehteä ja Motoristiraamattua tarjottiin matkaevääksi.

Pitkä kokemus

Olemme keränneet rutinnia näyttelyosaston pyörit-

tämiseen jo vuodesta 1999. Ensimmäisellä kerralla olimme mukana JMK:n moottoripyöränäyttelyissä nimellä "Kristityt motoristit ja Gospel Riders". Pitkähkö nimi johdettiin siitä, että kaikki osastolle töihin halunneet eivät olleet vielä ehtineet liittyä Gospel Ridersiin.

Teemat osastolla ovat yleensä liittyneet kerhon päätapahtumiin ja muihin kristillisiin tapahtumiin lähialueilla ja kauempanakin. Tietoa Gospel Ridersin toiminnasta ja lähialueiden motoristikirkoista on ollut esillä sermeissä.

Tänä vuonna osastollamme palveli kuusitoista alueen

jäsentä eri tehtävissä. Osastolla tarjottiin kahvin lisäksi Jumalan sanaa, ja kiinnostuneiden kanssa keskusteltiin. Osastolla kävi useampi sata henkilöä.

Kaikkiaan Jyväskylän moottoripyöränäyttelyyn tustui tänä vuonna yli 6000 maksanutta kävijää. Se oikeuttaa ehkä puhumaan vuoden suurimmasta moottoripyöräalan näyttelystä Suomessa Helsingin näyttelyyn jäätävä koronariskin takia pitämättä.

Kaksi kehittämistoivetta

Toive 1: Olisi hienoa, jos Tässä on tie -lehti ehtisi ilmestyä ennen näyttelyitä. Nyt jouduimme jakamaan vanhoja lehtiä.

Toive 2: Voisivatko alueet tehdä omista tapahtumistaan esitepankin nettisivuilleen, josta niitä voisi tulostaa A4- ja/tai A3-muodossa? Silloin ei tarvitsisi kysellä eikä improvisoida esitteitä itse.

Gospel Riders Jyväskylän alueosasto

Vastaus ensimmäiseen kehittämistoiveeseen:

Tässä on tie -lehti ilmestyy normaalisti talvella ennen Helsingin moottoripyöränäyttelyä. Sen peruuntuminen kahtena vuonna muutti ilmestymisaikatauluja. Ensi vuonna lehti on taas jaettavissa hyvissä ajoin ennen kevään näyttelyitä.

PeeTee

Näyttelyssä oli esillä rivi nuorten rakentamia supermotoja.

Videoiden takaa, osa 3/3

Lahden porukan viime kesän reissun keskiviikko-aamun ajoetappi kaarteli Jalasjärveltä Keuruulle Pappilan tavernalle. Vastassa oli kolme paikallista gospelride-ria, ja rytmi oli tuttu: ruokaa, tarinointia ja videointia. Hikeä pikkasi, mutta sellaisesta ei passaa valittaa.

Seuraavalle reitille osui sopivasti Ilmavoimien museo Tikkakoskella. Näyttäviä ovat lentokonemoottorien

vanhemmatkin vuosimallit motukoidemme koneisiin verrattuna.

Versotalolla Laukaan Kuusassa oli illalla vastassa kymmenkunta GR Jyväskylän jäsentä. Illansuussa herkistyimme kuulemaan taide- ja musiikkievankelista Satu-Marianne Piispan lauluja. Niiden siivittämänä tallustimme grillauspaikalle videomaan. Me söimme makkaraa ja hyttysöt söivät meitä.

Keuruun GR-veteraanit Eppu, Tupu ja Anja kertoilivat alueosaston tilanteesta.

Riparilla ja Tervonsalmella

Mahtuihan reissuun yksi riparivierailukin. Torstai-aamuna körötelimme soratien päähän Äänekosken Laajaniemeen. Vastassa oli, leirisäntä, kukapa muu kuin biker pastori Late Pietikäinen.

Mukavan riparihetken jälkeen suuntasimme kohti Viitasaaren torin rantaa, jossa oli kolme alueen GR-kerholaista. Läheisen lounaspaikan emäntä oli niin

vaikuttanut sisään rymyväästä motoristiporukasta, että halusi sapuskan nauttimisen jälkeen ehdottomasti kuvata meidät ja mopomme ravintolan edustalla. Sehän sopi.

Tervonsalmen toimintakeskus tarjosi mukavan yösjän ja sitä ennen rennon iltahetken Sanan ja rukouksen illan merkeissä. Sen piti paikallinen pappi Jorma Pollari.

Viitasaaren rantaparkissa tavattiin ja kuvattiin.

Savo ja Pohjois-Karjala

Perjantaina ajoimme Kuopioon Puijon tornin juurelle. Vatsat pinkeinä Puijon Majan antimia siirryimme terassille videoimaan. Linssin taakse asettui GR Kuopion aluevastaava Martti Olsenin lisäksi kaksi muutakin alueen motoristia — ja yksi lapsi.

Puijolta starttasimme kohti Pohjois-Karjalaa, alkumatkan Martin opastuksessa. Suonenjoen mansikkamais-

mien sekä Juankosken ynnä muiden mielenkiintoisten paikkojen kautta päädyimme Kolinportille. Siellä jo odoteli isohko joukko iloisia GR Pohjois-Karjalan motoristeja. Heidän kanssaan nousimme hissillä ylös Kolille videoimaan. Illan viimeinen etappi suuntautui Joensuuhun, jossa uni maistui tapahtumarikkaan päivän päätteeksi.

Videomies Timo seurasi tarkasti jokaista liikettä, kun Pohjois-Karjalan porukat kirjoittivat nimiään ja terveisiään lahtelaisten viestikapulaan.

Mikkeliin mänijöitä

Lauantai-aamun hetki Kiihtelysvaaran palaneen kirkon raunioilla hiljensi sydämet hetkeksi. Sieltä ajo jatkui Punkaharjulle Metsämuseo Lustoon, jossa käytimme pienen ylimääräisen ajan haastatteleamalla omaa GR Lahden porukkaamme videoille. Myös ”Mister Lustoksi” nimetty, arvokkaasti harmaantunut

puu-ukko, huomioitiin asianmukaisesti.

Lustolla olivat seurassamme GR Idän aluevastaava Tiina Seitoja ja Mikkelin aluevastaava Jukka Ikonen. Tiina ajoi kanssamme Simpeleelle asti ja Jukka jatkoi kanssamme koko reissun maaliin asti. Muuta Mikkelin GR-porukkaa tapasimme Mikkelissä Naisvuorella.

Tapaaminen oli mukava ja paikka upea. Naisvuorelta avautuu maisema yli Mikkelin.

Minä ja moottoripyöräni

Markku Hakko, Kuhmo

Markku Hakko ei tee itsestään numeroa. Tykkää istua vähän sivummalla. Mutta kun ryhdytään puheisiin, Markku herää. Juttua tulee ihan kiitävästi.

Sukujuuret ovat Etelä-Pohjanmaalla, mutta Markku on asunut koko ikänsä Kuhmossa. Hän on luontoihminen sekä työnsä puolesta että motoristina.

– Metsähallituksen luontopalveluhoimia teen, luonnossa liikun päivät pitkät. Viimeksi Oulujärvellä Ärjänsaarella kunnostettiin mökkejä ja retkeilyreittejä, Markku sanailee.

Motoristiksi

Nuorempana tuli kruisailtua mopoilla, mutta sen kummempaa motoristitaustaa Markulla ei ollut. Vuosituhannen vaihteen paikkeilla kaverissa oli motoristeja, jotka pyytelivät mukaan touhuihin. Kiinnostihan se, ja ensin tuli istuttua kyydissä muutama kerta.

– Sitten lähdin lainapyörällä Alavuokin motoristikirkkoon. Siitä se kimmoke lähti hankkia oma pyörä, Markku muistaa.

Myös toinen Markku, monien GR-kerholaisten tunte-

ma Markku Huotari, kehotteli tuolloin: ”Alahan hommata omaa pyörää.” Markun vastaus oli hänelle tyypillinen: ”Älähän hättäile, pittää miettiä.”

Kun Markku sai vihiä, että kaverilla Sotkamossa on pyörä myynnissä, päässä alkoi raksuttaa.

– Kysyin, saisiko sitä koeajaa, ja sehän sopi.

”Jos otat pyörän, tuo rahaa, mutta jos et ota, tuo pyörä takaisin, eikä siinä siten sen kummempaa”, kaveri sanaili.

Mukava peli

Markku kokeili, vakuuttui ja vei rahaa. Pyörä oli Suzuki GSX 750F 1980-luvun lopulta. Se pysyi Markulla pitkään. Tällä hetkellä alla on sama malli vuodelta 1994. Kun vaihtaa pyörän samantyyppiseen, se kertoo, että malli on mieluisa.

– Tämä painaa vain 240 kiloa. On näppärä käsitellä kaupunkiajossa, Markku kiittää.

Hän ajelee kyllä kauempanakin kuin taajamissa ja lähitienoilla. Se on oiva taparentoutua.

– Kun käy työviikon jälkeen ajamassa mutkan ilman kiirettä, tulee pää nollattua.

Käyn milloin pohjoisessa, milloin etelässä, minne mieli tekee milloinkin lähteä. Alussa tuli enemmän kilsoja, mutta sitten työt rajoittivat. Nyt työhommot on vähentynyt ja pääsee enemmän ajelemaan, Markku juttelee.

GR Kainuun kuvioihin

Samoihin aikoihin motsikan hankinnan kanssa Markku alkoi käydä hengellisissä tilaisuuksissa, ja motoristikaverien vaikutuksesta tahti tiivistyi. Pyöränostoreissultaankin hän ajoi suoraan seurakunnan iltaan silloisen Gospel Riders Kainuun aluevastavan Jani Suontaustan kanssa. Yhteys GR-kerholaisiin Kuhmossa ja muuallakin Kainuun alueella syntyi kuin luonnostaan.

– Useampi vuosi on mennyt näissä kuvioissa. Motoristiraamattuja on jaettu, ja kun annettiin kynä siinä mukana, niitä meni paljon. 7xSF-ajossa olin mukana melkein kaikissa tapahtumissa Nurmeksesta ylöspäin, Markku listaa.

Taas tänä kesänä hurauttaa Suzuki käyntiin monet kerrat, ja Markku Hakko katoaa horisonttiin kiiltävänmustalla rautaratsullaan. Yksin tai seurassa.

PeeTee Juntumaa

Markku Hakko tykkäsi niin paljon Suzuki GSX 750F -pyörästään, että ajoi sillä vuosia ja vaihtoi sitten uudempaan samantyyppiseen.

Jatkuu edelliseltä sivulta

Ympyrä sulkeutui

Sunnuntai-aamuna löysimme suttuisessa säässä tiemme GR Kaakon kerhotiloihin Korian Siltaan. Reissun viimeinen päivä oli koko viikon ainoa kunnan sadepäivä. Koriolla oli paikalla aluevastaava Jukka Parkkisen lisäksi kymmenkunta kerholaista. Tulomme oli panostettu. Oli elävää musiikkia, Jukan mestaruustason vihellystä, ruokaa, lettua ja kahvia. Hyvä meininki!

Edessä oli enää viimeinen veto pikkuteitä pitkin Lahteen. Sunnuntaina piti aiempien suurten suunnitelmien mukaan olla iso GR40-juhla

Lahdessa, muttei ollut. Kuten ei edellisenäkään vuonnaikaan. Varsin arkisesti ajoimme ja parkkeerasimme — sentään dronen kuvaamana — Lahden Moottoripyörämuuseolle. Sade oli hellittänyt, ja iloksemme paikalla oli muutama kerholainen Espoon alueelta. Museolla hoidimme vielä viimeiset videoinnit.

Se oli sellainen reissu. Omaan trippiini kertyi 2791 kilometriä. Ei voi muuta sanoa kuin että oli upea reissu ja meillä on mahtava kerho!

PeeTee Juntumaa

Reissun viimeinen päivä oli samalla ainoa sadepäivä. Tässä tauolla Kouvolaan lähestyttäessä.

Herra, tahdon ajaa oikeaa tietä —

40. Liedon Drive in -motoristikirkko

Liedon motoristikirkkoja vietetty 40 kertaa. Tänä vuonna sää ei ollut kauneimmillaan.

Sade tuo siunauksen. Näin voi ajatella, kun aurinkoisen äitienväiviikon ainoa sadepäivä ja sadepäivän ainoa sade osui motoristikirkon aikaan. Näin tahdon myös uskoa, sillä Liedon motoristikirkko on kuulunut ajokauden avaukseen koko motoristihistoriani ajan.

Tarina alkoi yli 40 vuotta sitten, kun Liedon kirkkoherra Erkki Marttinen löysi Saksan matkallaan Bernd-Jürgen Hamanin kirjoittaman motoristin psalmin. Hän sai luvan kääntää psalmin suomeksi, ja siitä lähti kehittymään vuosien motoristikirkkoperinne Liedossa. Tapahtuma lienee Suomen suurimpia lajissaan. Perinteisiin on kuulunut kokoontuminen Turkuun, Kupittaaan kentälle, ennen kirkkoa. Se on ollut jo tapahtuma itsessään

bändeineen ja muine ohjelmineen. Turusta on sitten ajettu näyttävänä kulkueena Liedon kirkon pihalle motoristikirkkoon.

Juhlakokoontuminen — vihdoin

Motoristikirkon 40-vuotisjuhlaa jouduttiin odottamaan pari vuotta, kun korona sotki suunnitelmat. Juhlavuoden tapahtuman suunnittelua varjosti edelleen koronan uhka ja siksi kulkue Turusta oli tänä vuonna jätetty pois ohjelmasta. Motoristit saapuivat Lietoon omia teitänsä.

Itse motoristikirkon järjestelyistä ei ollut tänäkään vuonna tingitty. Musiikista vastasi Ida Elina ja saarnan piti piispa Mari Leppänen. Ehtoollinen nautittiin sateen vuoksi sisällä kirkossa. Lopuksi

Erkki Marttinen (vasemmalla) toi motoristikirkot Suomeen. Hän kertoi perinteen alkuaajoista ja historiasta.

rovasti Erkki Marttinen kertoi motoristikirkon alkuaajoista 40 vuoden takaa.

Motoristien määrä tämän vuoden kirkossa oli vain reilut pari sataa. Syynä lienee ollut sateen uhka, kulkueen puute ja parin vuoden tauko perinteessä.

GR-etkot Paimiossa

Gospel Riders -perinteisiin on Liedon motoristikirkon yhteydessä kuulunut yhteinen aamupala Turun alueen tallilla ja mahdollisesti keittolounas kirkon jälkeen sovituissa paikassa. Tänä vuonna päätimme yhdistää aamupalan ja lounaan, koska Kupittaaan kokoontumista ei ollut. Niinpä toivotimme kaikki GR-kerholaiset tervetulleiksi lounaalle Paimion vanhalla seurakuntatalolle (Wanha), joka toimii tällä hetkellä Turun alueen kerhotilana.

Lounaalle saapui parikymmentä GR-motoristia, muutama myös ilman pyörää. Wanhalla aika kului rattoisasti pyöriä tutkien, kuulumisia vaihdellen ja uusiin ihmisiin tutustuen. Liedon partiolaisten Satte oli keittänyt soppatykillä herkullisen hernekeiton, joka oli tarkoitus nauttia ulkolounaana. Alkava sade kuitenkin pakotti syöjät ja pyörien tutkijat sisätiloihin.

Riittävän tankkauksen ja levon jälkeen oli aika pukea sadekampeet ylle ja lähteä kohti Lietoa. Tämän vuoden pisimmän Lietoon saapuvan moottoripyöräletkan motoristien selässä luki Gospel Riders.

Hannu Nurmi

Gospel Riders on ollut aina edustettuna Liedossa, niin nytkin.

Musiikista vastasi Ida Elina.

Rukousajo

Gospel Riders -kerhon järjestämä Suomen itärajaa seuraileva rukousajo käynnistyi kesäkuun alussa Virolahdelta suurehkon motoristiryhmän voimin. Jo ensimmäisenä päivänä joukko rukoili useilla rajanylitys-paikoilla. Lue seuraavasta lehdestä mielenkiintoinen matkakertomus.

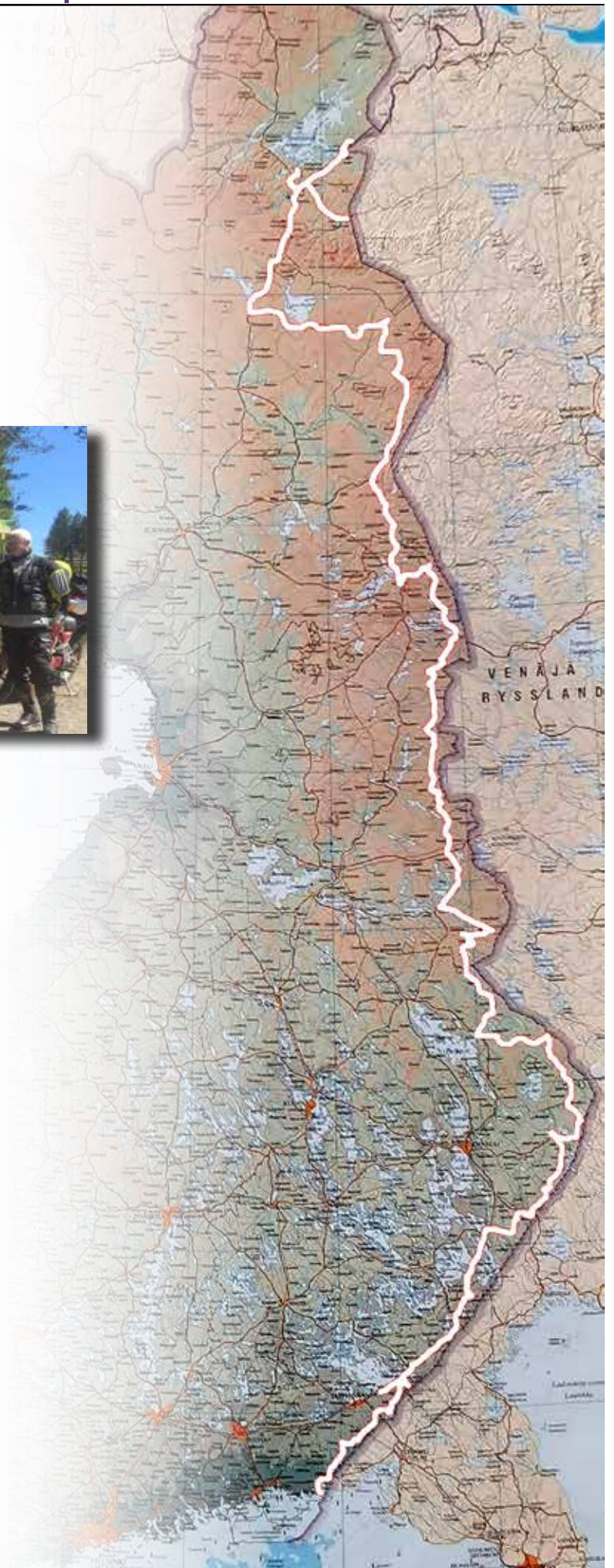
Kuva: Reijo Ruotsalainen

Kuva: Ilpo Varha

Kuva: Ilpo Varha

Ylikiimingin motoristikirkossa pyydettiin siunausta ajokauteen gospelmusiikin tahdissa

Perinteiseen Ylikiimingin motoristikirkkoon tuliin pitkienkin etäisyyksien takaa.

Jo perinteeksi muodostunut Ylikiimingin motoristikirkko kokosi helatorstaina motoristeja ja moottoriajoneuvoista kiinnostuneita naapurimaakunnista saakka. Paikalle saapui yli 180 prätkää ja noin 300 henkeä — eli kirkko oli lähes täynnä.

Ylikiimingissä motoristijumalanpalvelus pidetään sisällä kirkossa ja se on gospeltyyppinen. Tilaisuudessa pyydetään ja saadaan siunaus tulevalle ajokaudelle ja kesän kilometreille.

Suosio on ollut taattu jo 23 vuotta putkeen. Sää t luonnollisesti vaikuttavat, mutta hyvillä ilmoilla kirkko on ollut aina tupaten täynnä motoristeja ja piha täynnä pyöriä. Edes korona ei estänyt motoristeja osallistumasta viime vuonna motoristikirkkoon, joka järjestettiin tietysti rajoitusten puitteissa. Silloin jumalanpalvelusta kuunneltiin myös pihalla, koska sisälle voitiin ottaa vain 30 henkilöä. Tänä vuonna päästiin ratsastamaan paikan päälle ilman rajoituksia.

Gospel Riders mukana

Osallistujat ovat monen ikäisiä ja erilaisista asioista kiinnostuneita, valtaosa toki motoristeja. Motoristikirkon meininkiin kuuluu myös prätkien ihailu ja niiden ympärillä kiertely. Kaikki ovat tervetulleita tapahtumaan millä tahansa menopeleillä.

Motoristikirkon pääjärjestäjä on Kiimingin ev.lut. seurakunta, mutta jo noin kymmenen vuoden ajan se on järjestetty yhteistyössä Gospel Riders -kerhon Oulun seudun alueosaston kanssa.

Tilaisuuden toimittajat vaihtelevat vuosittain. Tänä vuonna sitä johti Oulun seudun Gospel Ridersin aluevastaava, yliopistopastori Ari "Arppa" Savuoja. Saarnan piti Kiimingin oma seurakuntapastori Marika Huttu, motoristi hänkin. Gospel Riders -kerhosta olivat mukana myös Rauno Kiljander tekstinlukijana, Arja Savuoja esirikousavustajana sekä Aki Hekkala Motoristin psalmin lukijana.

Paikallisin musiikkivoimin

Musiikista on jo vuosien ajan vastannut Ylikiimingin oma Yki Gospel -bändi, jonka soittajat ja laulajat ovat suurimaksi osaksi lähtöisin Ylikiimingistä.

– Kokoonpano on pysynyt pitkään lähes samana. Soitamme ja laulamme gospelin lisäksi aina myös perinteisen suvirren, gospeltyyliin tietysti. Seurakunnalle jaetaan laulujen sanat, ja kaikkien toivotaan laulavan mukana, bändiä vetävä kanttori Tuomo Rahko totesi.

Jumalanpalveluksen jälkeen oli kolminkertainen moottoriylistys prätkien päällä pihalla. Siitä ajettiin paraatijona kylän läpi ja palattiin takaisin kirkonmäelle. Vapaaehtoinen kahvimaksu lahjoitettiin yhteisvastuukeräykseen ja makkaraa myytiin lähetystyön hyväksi. Ilma oli aurinkoinen ja tunnelma kesäinen.

Teksti Ari Savoja
Kuvat Arja Savuoja

Jumalanpalveluksen jälkeen yhteistä moottoriylistystä johti merkkipun kanssa GR:n Oulun seudun aluevastaava Ari "Arppa" Savuoja.

Kirkkokahvit tarjottiin kaikille, ja makkaraa sai ostaa lähetystyön hyväksi.

Pastorin palsta

Kohti valoa!

raskasta. Kokemusta on!

On varauduttava ajoissa, ettei tule yllätetyiksi. Varattava uskon öljyä astiaan. Sammuneella lampulla ei voinut näyttää tietä, se oli hyödytön. Mekin tarvitsemme polttoainetta, että uskon liekki palaa ja näyttää tietä. Tankkaamme ajoissa, että vältymme epämiellyttäviltä yllätyksiltä.

Yksityinen rukouselämä, uskovien yhteys, Raamatun tutkiminen ja sen käytäntöön laittaminen sekä kuuliaisuus ovat asioita, joilla täytämme öljysäiliömme. Olemme valmiita tekemään matkaa valossa aina siihen saakka, kunnes Jeesus saapuu.

Matkanjohtajamme Jeesuksen kysyessä: "Onko kuski ja pyörä tankattu?" emme ajattele vain juuri tankattua pyörää ja herkullista ateriaa, vaan toteamme Jeesuksen sanoin: "Kyllä, Herra, minulla on syötävänä ruokaa, josta muut eivät tiedä, mutta jota sinä olet minulle antanut."

Arto Koivukoski, Biker pastor

Ajelin äitienpäivän viilenevässä illassa Turusta kohti Etelä-Pohjanmaata ja kotia. Lämpötila oli vain kuusi astetta. Takana oli iloisia tapaamisia vanhojen tuttujen ja uusienkin motoristiystävien kanssa. Ilta oli jo myöhäinen, mutta oli valoisa. Kevät oli jo pitkällä.

Syksyisin iltojen pimeneminen pääsee toisinaan yllättämään. Muutaman kerran olen ajoittanut lähtöni väärin. Huomasin ajavani pimeässä, vaikka toiveissa oli päästä perille valoisaan aikaan. Hirvieläinten pelko hiipii pintaan. Ilmakin viilenee yllättävän nopeasti, ja kosteus tiivistyy visiiriin. Näkökenttä heikkenee ja olosuhteet muuttuvat haastavammiksi. Toisaalta rukouselämä virkistyy kypärän sisällä, jos jotain hyvää hakee asiasta. Ja perillä on yleensä kiitollinen mieli. Taas Herra varjeli, eikä mitään pahaa sattunut.

Teen kuitenkin matkaa mieluummin valoisaan aikaan kuin pimeällä.

Kaipaamme valoa myös hengellisesti. Saarnaaja sanoo kirjassaan: "Suloinen on valo, ja silmille tekee hyvää nähdä aurinkoa." Pimeys ja valkeus taistelevat maailmassamme. Kristus on valon lähde, joka johtaa valoon. Pimeyden ruhtinas taas pyrkii johtamaan meidät pimeyteen. Kristittyinä joudumme tämän jännitteen vaikutukseen, vaikka emme

haluaisi. Tehtävämme on etsiä valoa ja pyrkiä sen vaikutuspiiriin. Aina se ei ole helppoa.

Matteuksen evankeliumissa Jeesus puhuu kymmenestä morsiusneidosta. Heidän tehtävänään oli mennä häihin saapuvaa sulhasta vastaan ja valaista lampuillaan, eräänlaisilla soihuilla, kulkeen tietä. Sulhanen tuli yleensä illalla, ja tällä kertaa vasta keskellä yötä, jolloin oli jo pilkkopimeää. Morsiusneitojen piti varautua ja pitää lamput kunnossa — ja mikä tärkeintä, öljyä astioissa. Koska oli yö, kaikki nukkuivat. Sitten kuului huuto: "Sulhanen saapuu!" Kaikki heräsivät, laittoivat lampunsa kuntoon ja lähtivät sulhasta vastaan.

Silloin paljastui karmeaa laiminlyönti. Viisi morsiusneitoa huomaavat lampujensa olevan sammumaisillaan, eikä heillä ollut astiaa, josta lisätä öljyä. Se oli tyhmä virhe. Soihdut paloivat vain hetken, kunnes liekki hiipui. He pysyivät lisää öljyä viisailta, joilla oli sitä myös astioissa. Henkilökohtaista öljyä ei ollut kuitenkaan mahdollista jakaa. "Se ei riitä teille ja meille."

Motoristeina ymmärrämme, mitä tarkoittaa polttoaineen loppuminen tai sähköpyörän akun tyhjeneminen. Paljot hevosvoimat eivät auta, jos tankki on tyhjä. Pyörän työntäminen on yllättävän

KOKOUSKUTSU

Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry:n sääntömääräinen SYYSKOKOUS 2022

Aika: Lauantai 17.9.2022 klo 15:00

Paikka: Mutasen leirikeskus,
Raidanlahdentie 23, 41880 Oittila (Korpilahti)

Käsiteltävät asiat:

1. Kokouksen avaus ja osallistujien toteaminen
 2. Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri, kaksi pöytäkirjantarkastajaa ja kaksi äänenlaskijaa.
 3. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus.
 4. Hyväksytään kokouksen työjärjestys.
 5. Vahvistetaan toimintasuunnitelma ja talousarvio sekä jäsenmaksun suuruus vuodelle 2023.
 6. Valitaan hallitus
 - Valitaan hallituksen puheenjohtaja seuraavalle kaksivuotiskaudelle 2023 – 2024.
 - Päätetään hallituksen jäsenmäärä vuodelle 2023.
 - Valitaan hallituksen jäsenet seuraavalle kaksivuotiskaudelle 2023 – 2024.
 - Erovuorossa on kolme jäsentä.
 - Valitaan hallituksen varajäsenet vuodelle 2023.
 7. Valitaan kaksi toiminnantarkastajaa ja kaksi varatoiminnantarkastajaa tilikaudelle 2023.
 8. Kokouksen päättäminen
- Tervetuloa!
Hallitus

Viikonlopun ohjelma:

lauantai 17.9.2022

- 12:00 lounas (Villa Cawén, reilun parin kilometrin päässä kokouspaikalta)
- 14:30 saapuminen Mutaseen ja kirjautuminen kokoukseen
- 15:00 syyskokous, Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry
- vapaamuotoinen illanvietto
- yöpyminen

sunnuntai 18.9.2022

- 11:00 motoristien kiitoskirkko (avoin kaikille)
- 12:30 lähtökahvit

Lauantain lounas on Villa Cawénissa, Raidanlahdentie 783, 41880 Oittila.

Kaikki muut viikonlopun tapahtumat ovat Mutasessa.

Hinta: Lounaan Villa Cawénissa jokainen maksaa itse. Määräaikaan mennessä ilmoittautuneille jäsenille viikonloppu (lasi) Mutasessa, upeissa maisemissa Vaaruvuoren kupeessa, Päijänteen rannalla on ilmainen (majoitus, iltapala, aamiaisen ja kirkkokahvit). Majoitus on neljän hengen huoneissa. Vieraille ja jälki-ilmoittautuneille kerho tarjoaa saman 20 eur hintaan, mikäli tilaa on.

Ilmoittautumiset lounaalle ja majoitusvaraukset 11.9.

mennessä nettilomakkeella, katso <https://www.gospelriders.fi/vuosikokous/>. Itse syyskokoukseen ei tarvitse ilmoittautua. Lisätietoja:

alpo.toivola@gospelriders.fi tai 040 563 1360 / Alpo.

Majoitusta

Jos tarvitset matkalla majoitusta, niin Kuusankoskella on motoristille käytössä huone ilman mukavuuksia.

Tiedustelut:
Jukka Parkkinen
044 04501001

Gospel Riders -alueosastot ja yhteystiedot

Puheenjohtaja

Mika Saarinen, 040 502 2004
mika.saarinen@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Ari "Arkka" Lehtinen, 040 556 5846
ari.lehtinen@gospelriders.fi
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
jasensihiteeri@gospelriders.fi

Talousvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen
050 524 2462
pertti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Mediavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
soittaa@gmail.com

Kerhotavarakauppa

Timo Sund
materiaali@gospelriders.fi

Alueosastot

Tiedot alueiden muista vastuuhenkilöistä on GR:n nettisivuilla
www.gospelriders.fi

Botnia

Timo Qvist, 044 323 0911
timo.qvist@gospelriders.fi
botnia@gospelriders.fi
Pietarsaaren seutu:
Jens Sjöling, 050 505 3502
jens.sjolind@multi.fi.

Espoo

Tapio Kyllönen, 0400 262 016
tapio.kyllonen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040 588 9534
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Toivo Yrjölä, 050 500 3507
toivo.yrjola@kolumbus.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Arto Hasari, 044 213 1715
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805
tiina.seitoja@gospelriders.fi
parikkala@gospelriders.fi

Jyväskylä

Heikki Taipale, 050 517 7036
heikki.taipale@gospelriders.fi
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

Pentti "Hirachan" Heikkinen,
050 585 2852
pentti.heikkinen@gospelriders.fi
kainuu@gospelriders.fi

Keski-Uusimaa

Anu Endén, 050 566 4974
hyvinkaa@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000
ptjuntumaa@gmail.com
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
lappi@gospelriders.fi

Lännentie (Lohja)

Jari Kuparinen, 044 302 0010
jari.kuparinen@gmail.com
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044 092 8192
pohjois.karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Markus Weckström, 050 345 7602
markusweckstrom@gmail.com
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen, 0400 719 536
minna.jarvinen@gospelriders.fi
satakunta@gospelriders.fi
Ismo Peltola, 040 5504627
ismo.peltola@gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
pekka.vesamaki@gospelriders.fi
tampere@gospelriders.fi

Turku

Hannu Nurmi, 040 537 5270
hannu.nurmi@gospelriders.fi
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan García Martínez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset yhteydenotot: Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com

ISSN 1235-3477

Ab Forsberg Rahkola Oy, Pietarsaari 2022